

Het park van

Los Angeles

Tien jaar geleden voerde Kalmthout een verkavelingstop door, voor de opmaak van het gemeentelijk structuurplan ging de gemeente de dialoog aan met de bewoners en het beleid sociale huisvesting is gekoppeld aan het verkavelingbeleid.

Peter Renard

Karl Jacobs: "Voor ons wordt het moeilijk om onze eigenheid te bewaren als heel Vlaanderen een soort Los Angeles wordt, een grootstad met de Kalmthoutse heide als park."

Kalmthout (17.500 inwoners, schepencollege CD&V) is een groene en landelijke gemeente gelegen ten noorden van Antwerpen aan de spoorlijn naar Roosendaal. Het is de thuisaven van een internationaal gerenommeerd arboretum en van het Suske en Wiske-museum, beide van de provincie. Er staan parmantige oude villa's, gebouwd door de stedelijke burgerij die hier de zomer kwam doorbrengen en een synagoge herinnert aan de sterke aanwezigheid van joodse diamantairs. Maar de gemeente is vooral bekend van de natuur en vooral het tegenwoordig grensoverschrijdende Grenspark De Zoom – Kalmthoutse heide (3750 ha). Had Kalmthout honderd jaar geleden zijn heide bijna kwijtgespeeld. Het waren uitgerekend de stedelingen van de Antwerpse Vereniging voor Natuur- en Stedenschoon die in 1910 succesvol ijverden voor het behoud van het prachtige gebied. Honderd jaar later vecht de gemeente tegen de verstedelijking, zegt hoofd van de dienst ruimtelijke ordening Karl Jacobs (52).

› **Alleen een verkaveling als de helft van de woongelegenheden sociale huisvesting is** ◀

"Begin jaren zeventig, toen de gewestplannen in opmaak waren, stelde de toenmalige burgemeester paal en perk aan de opkomende weekendverblijven. Als enige gemeente in de streek heeft Kalmthout geen zone voor weekendverblijven, zoals geweten verdoken woonzones. De man is niet beloond voor zijn politieke moed. Later is Kalmthout met zogenaamde structuurplannen begonnen, maar dat waren eigenlijk door de gemeenteraad goedgekeurde verkavelingplannen. De toenemende druk op de open ruimte heeft ons in de loop der jaren doen inzien dat er meer structurende maatregelen nodig waren. Eind jaren 1980, begin jaren 1990 gebruikten we daarvoor strategisch gekozen bijzondere plannen van aanleg (BPA) met een sterke groene inslag.

Pas later kwam er een echt structuurplan waarover uitvoering is gedebatteerd. Bij de voorbereiding hadden we een half jaar lopende fietszoektocht met mooie prijzen georganiseerd, als een verkapt enquête. Door die intense dialoog met de bewoners zijn de Kalmthoutenaars tot het besef gekomen dat ze een keuze moesten maken. Je kan niet willen dat er overal naar hartenlust kan verkaveld en gebouwd worden en tegelijk hopen dat jouw kinderen in een rustige en groene omgeving kunnen opgroeien. Het is het één of het ander."

LOKAAL SOCIAAL BELEID

"De belangrijkste trendbreuk van ons gemeentelijk structuurplan is dat de verkavelingstop van 1999 plaats maakte voor een gediversifieerd verkavelingbeleid. Het plan bevat ook veel bindende bepalingen met de klemtoon op concrete projecten zoals de realisering van een sportpark of de opwaardering van de omgeving van het gemeentehuis. Eén project is van structurende aard: de Woonbossen, zeg maar de villawijken ten westen van spoorlijn 12 die het centrale gebied van noord naar zuid doorkruist. Langs de twee zijden van de spoorlijn voert de gemeente een ander beleid. Ten oosten – in het centraal woongebied en in de dorpskernen van Nieuwmoer en Achterbroek - kan er opnieuw worden verkaveld. Voor het eerst in tien jaar wordt daar nog eens een groter project met 132 woongelegenheden gerealiseerd. In het westelijk gebied van de Woonbossen